

सांख्यविद्यामुपसंहरति इदमिति अनुदृश्यगुरुवचनमनुशब्दतोऽर्थतश्च ज्ञात्वा अवेक्ष्य स्वयंच युक्त्या परीक्ष्य इमां शास्त्रप्रसिद्धां परमेष्ठिसाम्यतां चतुर्मुखसमतां प्रयाति आभूतगतिभूतसंभ्रवपर्यंतं ब्रह्मलोके ब्रह्मणा सहसमानभोगभाजो भूत्वा ब्रह्मणा सहमुच्यते मनीषिणः शुद्धचित्ताः निर्विचिकित्सपरोक्षज्ञानस्यैव एतत्फलं अपरोक्षज्ञानिनामक्षरसाम्यतायाः प्रागुक्तत्वात् एतेन वेदांतविज्ञानमुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः ते ब्रह्मलोके तु परांतकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे इति श्रुतेरर्थो दर्शितः परांतकाले ब्रह्मणो मोक्षकाले तन्मुक्त्यैव मुच्यते ॥ ३६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष० ने० भा० एकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ ॥ ९ ॥ समाप्ता ब्रह्मविद्या तस्याः कर्मभिः समंसमुच्चयं खंडयति यदिदमिति कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमा इति न कर्मणानप्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतत्वमान

इदं महर्षेर्वचनं महात्मनो यथावदुक्तं मनसानुदृश्य च ॥ अवेक्ष्य चेमां परमेष्ठिसाम्यतां प्रयांति चाभूतगतिं मनीषिणः ॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० श्रुकानुप्रश्ने एकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ ॥ ९ ॥ शुक उवाच यदिदं वेदवचनं कुरु कर्मत्यजेति च ॥ कांदिशं विद्यया यांति कांच गच्छंतिकर्मणा ॥ १ ॥ एतद्वै श्रोतुमिच्छामि तद्ब्रवान् ब्रवीतु मे ॥ एतच्चान्योन्यवै रूप्ये वर्तेते प्रतिकूलतः ॥ २ ॥ भीष्म उवाच इत्युक्तः प्रत्युवाचेदं पराशरसुतः सुतं ॥ कर्मविद्यामया वेतौ व्याख्यास्यामि क्षराक्षरौ ॥ ३ ॥ यांदिशं विद्यया यांति यांच गच्छंतिकर्मणा ॥ शृणुष्वैकमनावत्स गद्गरंत्येतदंतरं ॥ ४ ॥ अस्ति धर्म इति प्रोक्तं नास्तीत्यत्रैव यो वदेत् ॥ तस्य पक्षस्य सदृशमिदं मम भवेद्यथा ॥ ५ ॥ द्वाविमावथ पंथानौ यत्र वेदाः प्रतिष्ठिताः ॥ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो निवृत्तौ च सुभाषितः ॥ ६ ॥ कर्मणा बध्यते जंतुर्विद्यया तु प्रमुच्यते ॥ तस्मात्कर्म न कुर्वन्ति यतयः पारदर्शिनः ॥ ७ ॥ कर्मणा जायते प्रेत्य मूर्तिमान् षोडशात्मकः ॥ विद्यया जायते नित्यमव्यक्तं तदव्ययात्मकं ॥ ८ ॥ कर्मत्वे के प्रशंसन्ति स्वल्पबुद्धिरतानराः ॥ तेन ते देहजालानिरमयंत उपासते ॥ ९ ॥ ये स्म बुद्धिपरां प्राप्ता धर्मनैपुण्यदर्शिनः ॥ न ते कर्म प्रशंसन्ति कूपं न घां पिबन्निव ॥ १० ॥ कर्मणः फलमाप्नोति सुखदुःखे भवाभवौ ॥ विद्यया तदवाप्नोति यत्र गत्वान शोचति ॥ ११ ॥ यत्र गत्वानम्रियते यत्र गत्वान जायते ॥ न पुनर्जायते यत्र यत्र गत्वान वर्तते ॥ १२ ॥

शुरिति कर्मकरणत्यागविधीपरस्परविरोधादेककार्यकारित्वमलभमानौ विसृष्टकार्या गत्वं प्रतिषेधेतेऽतः पृच्छति कामिति ॥ १ ॥ २ ॥ क्षराक्षरौ न श्वरानश्वरौ मार्गाविति शेषः ॥ ३ ॥ गद्गरं आकाशमिवानंतं एतदंतरं एतयो रंतरं ॥ ४ ॥ आस्तिकनास्तिकयोरिव पृच्छयमानं तारतम्यं यथास्तिकस्य क्लेशावहंतद्वेदेतन्ममेत्यर्थः ॥ ५ ॥ द्वाविति निवृत्तौ आत्मदर्शने च धर्मः सुभाषितः आत्यंतिको धर्मः स उक्तः अयंतु परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ षोडशात्मकः देहः प्रेत्य मृत्वा पुनर्जायते उत्पद्यते विद्ययानित्यं अव्यक्तं द्वैतभिन्नं जायते आविर्भवति ॥ ८ ॥ रमयंतः रूपादीन् रजयतस्तद्वासनावासिताः देहशतानि प्राप्नुवन्ति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ यत्रेति यत्र निर्विशेषे ब्रह्मणि गत्वा प्रविश्य न जायते अयमहमस्मीति न जानात्यात्मानं तत्र हेतुर्न वर्तते गता विशेषविज्ञानाभावात् जीव एव नश्यति तथा च श्रुतिः विज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति ॥ १२ ॥